

Άγιος Μάρκος ο Αθηναίος: «Βουνό δεν είπα να μετατοπισθής! Στάσου στον τόπο σου»!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#) / [Πεμπτουσία](#)· [Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Εννενήντα πέντε χρόνια δεν είδα άνθρωπο, μήτε αγρίμι, μήτε πουλί, μήτε ψωμί έφαγα, μήτε ντύθηκα με ρούχο. Τριάντα χρόνια έζησα με πολλή στενοχώρια, με πείνα και με δίψα και με παγίδες του διαβόλου. Έφαγα, τέκνον μου, χώμα από την πολλήν την πείνα, και από την πολλή την δίψα ήπια νερό της θάλασσας. Είκοσι χρόνια ήμουνα γυμνός, ως ο Αδάμ. Τα δαιμόνια με σέρνανε να με ρίξουνε στη θάλασσα και φωνάζανε: «Φεύγα από τον τόπο μας καλόγερε. Από την αρχή του κόσμου δεν ήρθε άνθρωπος σε τούτο το μέρος και συ πως αποκότησες και ήρθες;».

Και εγώ καρτέρησα είκοσι χρόνια πεινασμένος και γυμνός. Και η ευσπλαχνία του Κυρίου έκανε κι αλλάξανε τα φυσικά του κορμιού και φυτρώσανε τρίχες σ' όλο το κορμί μου. Κι' ένας άγγελος μού έφερνε να φάγω, κι' έβλεπα τους Αγγέλους να κατεβαίνουνε κοντά μου, και θωρούσα την Βασιλείαν των Ουρανών και τα Μοναστήρια, που κάθονται οι ψυχές των Αγίων.

Κι' εκεί που μιλούσε ο Άγιος Μάρκος πέρασε η νύχτα και γλυκοχάραξε η μέρα. Κι ο Αββάς Σεραπίονας είδε τότε το κορμί τ' Αγίου Μάρκου σκεπασμένο από τρίχες πυκνές, σα νάτανε θηρίο, και τον έπιασε φόβος και τρόμαξε, γιατί δεν είχε όψι ανθρώπινη, και δεν ξεχώριζε πως ήτανε άνθρωπος, πάρεξ μονάχα από την ομιλία που έβγαζε από το στόμα του. Κι' ο Άγιος Μάρκος είπε:

«Μη φοβάσαι τέκνον μου από την όψι ετούτου του κορμιού, γιατί είναι πρόσκαιρο. Πλην πες μου, στέκεται ο κόσμος κι ανθίζει κατά την αρχαία συνήθεια;». Κι' ο Αββάς Σεραπίονας τ' αποκρίθηκε:

«Ναι Πάτερ, με την χάριν του Χριστού και πιο πολύ ακόμα από τον πρώτο καιρό στέκεται κι ανθίζει ο κόσμος σήμερα». Κι' είπε πάλιν ο Αββάς Μάρκος:

«Είναι ακόμα διωγμός κι Έλληνες ειδωολάτρες;» και αποκρίθηκε ο Αββάς Σεραπίονας:

«Ας έχει δόξαν ο θεός. Με τις ευχές των Αγίων έπαψε ο διωγμός των Χριστιανών». Κι' ο Γέροντας χάρηκε και ξαναρώτησε:

«Βρίσκονται κάποιοι Άγιοι στον κόσμο σήμερα που να ενεργούν δυνάμεις και θαύματα, και που να έχουν έργα κατά την πίστι του Χριστού, όπως είναι γραμμένο στο Ευαγγέλιο, πως αν έχετε πίστι σαν το σιναπόσπορο, θα πήτε στο βουνό τούτο: «περπάτα από τον τόπον σου και πέσε στην θάλασσα και θα γίνη;».

Κι εκεί που τόλεγε αυτό ο Άγιος Μάρκος, το βουνό που είτανε από πάνω τους, σάλεψε και μετατόπισε. Και ο Άγιος σήκωσε το κεφάλι του και σαν είδε το βουνό να σαλεύη, χτύπησε με το χέρι του την πέτρα κι' είπε: «Δεν είπα να μετατοπισθής, βουνό άψυχο, που είσαι πιο υπάκουο από τους ανθρώπους. Στάσου στον τόπο σου. Και στάθηκε στον τόπο του. Και ο Αββάς Σεραπίονας έπεσε χάμω. Και ο Άγιος Μάρκος τον σήκωσε και τον ρώτησε:

«Δεν είδες στις μέρες σου κανένα τέτοιο θαύμα». Κι' ο Άγιος Σεραπίονας αποκρίθηκε:

Όχι Γέροντα». Κι ο Άγιος Μάρκος αναστέναξε κι έκλαψε κι είπε:

«Αλοίμονον στον κόσμο. Γιατί υπάρχουν Χριστιανοί μονάχα με τ' όνομα κι όχι με τα έργα. Βλογημένος νάναι ο θεός που μ' έφερε στον τόπον ετούτον, για να μην πεθάνω στην Πατρίδα μου, να θαφτώ σε γης μολεμένη με αμαρτίες πολλές».

“Βίος του εν Αγίοις Πατρός ημών Μάρκου του Αθηναίου”. Κείμενο και σχέδιο Φώτης Κόντογλου.

Πηγή: pemptousia.gr